

Ив. Пенковъ

ХОРО

скочи до механата да купи малко вино. Дойде си съ дамаджаната и взе да налива. Пиха, що пиха — изпи-ха всичкото вино, викнаха да пѣятъ и когато притѣмнѣ, дигнаха се и излѣзоха. Цѣла нощъ татко ти не се върна. Чакахъ го до зори. На другия день сутринята той си дойде жълтъ като сминъ, уморенъ, съ-сипанъ. Азъ го попитахъ, къде е

билъ, какво сж правили — нищо не ми обади.

Подиръ три дена, оня, едноокиятъ, пакъ дойде. Излѣзоха двамината ве-черята и татко ти пакъ се върна по съмнало. Третия пжтъ, когато излѣ-зоха пакъ, баща ти не можа да се върне самъ, а годокараха полумър-тавъ отъ пиянство на една кола. За-точиха се тежки дни. Баща ти ос-